

Передплата

на «РУСЛАНА» виноситься:

в Австрії:

на цілий рік	20 кор
на пів року	10 кор
на чверть року	5 кор
на місяць	1-70 кор

За границею:

на цілий рік	16 рублів або 36 франків
на пів року	8 рублів або 18 франків

Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАН

«Виреш ми очі і душу ми виреш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових писемлів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. м. Домбровського (Хорундзини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереження. — Рекламічні неопечатані вілні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Відродини Литви*).

(Дальше).

Ідея, яка раз вже зародила ся, не може загинути, хоч може на якийсь час обумертити. Ідеї минулих віків, початі в несвідомості і для того не здійснені, відроджують ся опісля. Так н. пр. ідея Витовта, що змагала до незалежності Литви а проти верховлади Польщі, була неперечно виразом неосвідомленої ще тоді волі маси народної, она проявила ся знов під кінець XIX ст. з нечуваною силою. Та актуальність Витовтової ідеї є потвердженням сего, що геній випереджує свою добу о кілька навіть століть, що ідея проявляє ся часто на ділі в будуччині, що нарід живе доси, доки живе в ній єго ідея, зроджена в мивушніні.

Так отже вже Витовт заповідав відродини литовського народу своїм історичним ділом. Геній Польщі добачав небезпечність з боку Литви і для того з підмогою і за впливом короля Ягайла дипломатичною унією відклонив бурю на довгий час. Але антагонізм ідеї між Литвою а Польщею перетривав довгі віки а дипломатична унія нині починає слабнути і проявляти свою неміч. Унія Польщі з Литвою в тій формі, в якій до нині була голошена, по думці більшої часті освідомлених національно Литовців, є вже невідповідною, перестарілою. Та унія повинна бути відновлена і відповідно духови добу сучасної зміненна, наколи Полякам взагалі залежить на утриваленю політичної згоди з Литовцями. (Чи не так і що до Руси?)

Геній Міцкевича, каже Гербачевский, проповідував ідею відродини Польщі, ідею віднови унії федеративної трьох народів,

*) див. ч. 128 «Руслана».

що входили в склад Польщі, а здійснене політичної мисли Міцкевича — великої саможертви і достоїнности, зависиме від доброї волі Поляків в хвилях нині вибухлих пристрастей народних.

Сам князь Витовт думав про утворенє великої литовско-русскої держави, котра би могла бути неовладною твердинею між Польщею а Московщиною. Литва мусіла призадумати ся над тим, чи серед Германів і Славян вспіє відокремлена естувати, чи не оглянути ся їй за союзником. Міцкевич вказував Польщу яко такого союзника Литви. Але братерство тих двох народів не розумів він зовсім так, щоби один нарід мав виречи ся свободи в користь другого. Таке розумінє братерства було і є гріхом культурно незрілих політиків польських і литовських. Братерство народів не є нічим иншим, як актом спільної самооборони, опертої на обоїлнім пошанованю культурних прав, а заразом політичних, які впливають з тамтих. Сильнійший нарід, союзний із слабшим, повинен боронити слабшого союзника і дбати о всесторонній розвиток єго сили, що скріплює союз. Польща, оцікуючи ся Литвою, забула про сей свій обовязок, а Литва, відроджуючи ся без чужої помочи, справедливо пригадує Польщі давню єї вину. (Погляд сей Гербачевського на взаємини Литви з Польщею можна приложити на взаємини Руси з Польщею)

Міцкевич, як каже Гербачевский, вимагав унії добровільної, не примусової, опертої на праві Христовім а не людскім. Литовці у відродинах народних повинні так освідомити ся в національно-політичній згляді, щоби могли зрозуміти свої взаємини до инших народів. Для того бажають безнастанної боротьби, бо она їх освідомлює і дає їм спромогу зрозуміти себе самих. Литовці безнастанно зазначають

свою окремішність культурну, на котрій опирають свої надії політичні. В тім зазначуваню своєї окремішности народної пересаджують нераз галасливостю, нетерпимостю иншої думки, але відродини Чех, Хорватії, Болгарії мали подібні прояви крикливости, нагадуючі дитячий вік. Перегородом народи менше культурні позбувають ся сеї крикливости і дозрівають морально і політично.

Гербачевский вказує на те, що Поляки повинні зрозуміти, що змаганя Литовців до відродин не є якоюсь хоробливою марою, але що Поляки мають діло з народом закаленим в боротьбі з суперечностями і для того повинні змінити свою безплідну, деколи навіть сьмішну політику що до Литовців, виречи ся своїх забігів провадити Литовців на поводах народно-польскої політики, противної духови Литви. Поляки, каже Гербачевский, не повинні дратувати Литовців такими висловами, як що «Поляки ви шкочили Литовців», або що «Литовці не мають ніякої здібности до самостійности». Поляки повинні пошанувати індивідуальність Литви, признати все і всюди їх справедливі домаганя, котрі не супротивляють ся справедливим домаганям народу польского, нехай не втручуют ся до чисто народно-литовських справ, не маючи понятя про культурні і політичні потреби Литви, а тим самим затруть гріхи історичні, сповнені польськими володарями спільно з володарями Литви і улекшають обоїлнє порозумінє. Нехай буде збурений сей огидливий, згрідний мур обскурантизму, се жерело непорозуміння.

Скількож в тих домаганях Гербачевського звернених в справі Литви до Поляків схожости з домаганями Русинів?

Одначе Гербачевский є тої думки, що більша часть польскої інтелігенції не доросла ще до такої роботи, бо інтелігенція

Ярослав Гординський.

Над Прутом.

(Кілька вражінь).

(Конець).

Ночували ми в домику, що належить до «Чорногоського відділу Татрянського Товариства в Коломні» (польского, бо руського на жалє нема!). Сей домик знаходить ся над Прутом під шпильом Ребровачем. Обслуговував нас державець тутешньої гостинниці, Русин — людина незвичайно солідна та совісна. Він постарав ся о досить догідний вічліг для нас і о добрий харч.

Тут станув перед нами Гуцул, що обіцяв вже перед тим доставити нам коний на дорогу і обслугу і ми стали з ним умовляти ся. Передвсім дорога. Ми хотіли вибрати труднійшу але дуже гарну дорогу через верх Кукул (1542 м.), але старий Гуцул відрадив нам се, бо мовляв тамтуди неможливо тепер перейти. Ми й мусіли рішити ся іти догіднійшою дорогою, що веде до Жаба. Наш «газда» доставив 12 коний і людей до них.

На другий день рано вирушило наше товариство — хто на кони, хто пішки — в дорогу гостинцем горі Пруту. З початку ішло ся нам

гарно, бо дорога збудована ту дуже добре. По дорозі мали ми нагоду подивляти ліси із простими як свічки смереками та пропастисті береги Прута. Наші коні ішли спокійно, не лякаючи ся зівсім страшених провалів. Тільки не можна їх було спиняти, бо зараз полопили ся. В більше небезпечних місцях пробували вони роворно копитом, чи можна туди перейти. Гуцули гарцювали по дорозі, а й наші ученики поводити ся дуже весело.

Минувши лісничівку в Ардзелюжі і відпочавши в долині Прута, на Заволі, увійшли ми в дуже болотнисту лісову дорогу. Туди ішли ми вже т. зв. плайом. Що крок переймали нас грозою дикі нетрі, на дні котрих журчав Прут. Найприкрійша була дорога на Заросляку, бо туди треба було дерти ся під дуже стрімку і високу гору, що становить беріг Прута. Ту треба було таки сильних нервів, щоби поглянути спокійно в долину на ріку — голова крутила ся від стрімкої височини.

Ми були вже таки добре змучені ходом під гору і тому прочитали з великим вдоволенням напись на дереві, що до схоронища тільки ще чотири минути ходу. І дійсно ми побачили незабаром перед собою деревляний домок, що стояв на березі валу — колишньої морени ледівця Говерлі. Після осьмигодинного ходу від-

почали ми вкінці о 5. годині по полудни. В схоронищу (також власности висше згаданого товариства) очідав вже нас його господар. Ще того самого дня пішли ми на Кознеску полонину (понад 1500 м.), що зносить ся зараз коло нашого мешкання.

Вид із сеї прегарної полонини, на котрій випасають ся отари овець та кіз, чудовий. Ту видно вже багато верхів (Хомяк 1544 м., Добоцанка 1657, Явірник 1467, Кукул ін.), та ми звертали головну увагу на недалеку Говерлю і на поблиський Данцир, Туркул і романтичні Шпиці. На всіх тих верхах білів сніг. Ту оглядали ми також захід сонця — вічного особливого, бо Кознеску полонину оточують ще надто високі горби як раз від заходу.

Вернувши назад до коляби, положили ся ми на щітину спати. Раненько около шестої були ми вже на ногах і пустили ся в напрямі до жерел Прута на Говерлю. Коний неможливо було вже вести туди, проте Гуцули полишили ся з кінями та з клунками в колябі — вони мали обійти гору та зустріти ся з нами по другім боці в угорським схоронищу. З нами пішов тільки оден чоловік, що ніс нам їжу.

Признаю ся, мене обіймав ляк перед тою дорогою. Переді мною зносила ся велитенська гора (2058 м.) із похиленим троха верхом, наче

польська заклеплює ся щораз більше в самолюбстві хвилі і безнастанно триває в ігноранції одної з наймогутніших прояв збірного життя. Накликує отже позбутися сеї великопанської ігноранції, бо не годиться, щоби ті, котрі бажають собі свободи, поборювали свободу других. Він нагадує, що ще в XVI ст. Миколай Давша відчував і зрозумів положене литовського народу і накликав спольщену шляхту литовську до праці збірної над просвітою народу в душі єго переказів.

(Дальше буде).

Барикади в Лоди.

Ціле Королівство польське підміноване революційною агітацією. Полекші, які Поляки одержали від російського правительства, в инший час може були би зєднали угодовому стороництву нових, численних приклонників, однак тепер викликають прямо противний вислід.

Бо кождий чує се, що не з внутрішньої потреби, а дорогою ідейної еволюції Росія вдоволяє вимогам справедливости і суспільного поступу, але під примусом зовнішніх обставин, в почуттю своєї немочи та безрадности.

Се тим більше роздуває політичні аспірації польського населення та заохочує до революційного опору против правительства, так що в Королівстві польським панує тепер майже анархія. І так доносять з Ченстохови, що від неділі розпочав ся там страйк шевців, кравців, мулярів, візників і торговельних помічників жидівських. Кождого дня товпи людей по 200 і 300 осіб ходять від склепу до склепу і примушують робітників страйкувати. Найсильніша агітація за страйком ширить ся між жидами. Дня 19 с. м. товпа зложена з яких 3000 голов демонструвала на ринку. Виголошувано революційні промови, розвинено червоні прапори і стріляно з револьверів. Поліція не показувала ся. Товпа розбігла ся, аж коли надтягнуло войско.

В Лоди демонстрації перемінли ся в уличні борби з війском. Як донесли передвчера, демонстранти там побудували на улицах барикади, котрі війско мусіло брати приступом. В борбі погибло 50 людей, а звиж 200 всть ранених. Надіють ся там заведеня воєнного стану. Також і з инших місцевостей Росії, як з Єлисаветграду, Феодозії, Віндави і ин. доносять о страйках і грізних демонстраціях. Всюди мусить війско робити лад.

Найновіші вісти з Лоди доносять, що борби єще тривають там дотепер. Зареквіровано війско для помочи місцевої залозі. Як Kurjer Warszawski доносить, уличні борби в Лоди попередило оголошене загального страйку. Всі фабрики здержали роботи, а 60.000 озброєних робітників стануло до борби з 4 полками піхо-

ти, полком козаків і полком драгонів, під проводом ген. Екстена. Війско при помочи саперів штурмувало барикади, які побудовано в 20 місцях з трамваїв, повозок, меблів і т. д. Робітники стріляли з револьверів до війска; з вікон кидано каміннями та посудиною і виливано кияток; кілька бомб, кинених між війско убило і ранило десятки вояків.

Жертви в людях подають різно, як звичайно буває в таких випадках, але без сумніву цифра їх перевищує багато подану первісно. Твердять загально, що коло 2.000 людей мало згинуті і одержати рани у тій битві на улицах міста, а між раненими є також багато вояків. Розбито 15 монопольових складів горівки і знищено їх, або підпалено, знищено 400 уличних ліхтарень, кільканайцять трамваєвих возів, багато фякрів, здемольовано кільканайцять склепів, мешкань — взагалі місто прибрало вигляд побоевища.

Криваві події в Лоди відгукнули ся гомоном в Варшаві. Проклямовано там загальний страйк. Товпа страйкуючих перешкодила в роботу видавю Gońca і Gazet-y polsk-oj. Всі инші часописи уєніли вийти. На Грибовській улиці відділ ківної жандармерії заступив дорогу громаді демонстрантів, які несли червоний прапор. Демонстранти кинули на жандармів бомбу, причім 3 жандарми і кілька коний одержало рани.

Також в Ченстохові поновили ся розрухи, при яких прийшло до проливу крови. Демонстранти втікли перед піхотою в лан життя і звідтам почали стріляти з револьверів. Війско отворило формальний огонь сальвами і ранило та убило велике число осіб. Дотепер віднайдено в житі 18 трупів і 48 ранених.

Краківський Narząd доносить з Ченстохови, що в суботу почали там люди співати під хрестами набожні і патріотичні пісні і скінчило ся тим, що війско дало сальву до люду, який розбіг ся, оставив кілька, а може і кільканайцять трупів та ранених на місці.

Япансько-російська війна.

Горячий буде липень в Манджурії, подвійно горячий для воюючого там мільона людей, бо крім невиннимої спеки манджурскої кліми, крім москітів та гнвої води, приїде ся їм перейти єще через невольний огонь гармат та карабінів. В слідуєчій місяці стане ся найбільше в світі битва неминучою. Давно до неї приготувлювали ся Япанці, зі всіх сил укріплювали ся та приєспособляли ся Росіяни. Передні сторожі вже наперають на себе, кождий день приносять нову вістку про заведені битви. Що Росіяни очивидячки цофають ся зі своїх становиск, — се єще не пересуджує справи, бо маючи за собою укріплені позиції, вони наперед висунули тільки менші відділи в характері пільних варт, які ма-

ють здержувати розвідки неприятеля і загони летучих відділів, а перед сериозним напором цофнути ся вчас на давніше призначені собі становиска.

Така тактика виходить з положеня російської армії. Перейти до активного наступованя она не може, бо так скількостію, як і якістю людий і воєнного матеріялу остає позаду япанської, а цофнути ся поза Харбін також вже не може, бо тим самим стратила би не тільки звязь з Владивостоком, але і власну операційну підставу, якої не може подати дика та неспрохідна північно-західна Манджурія, що не була би в силі вижити півмільонової російської армії.

Знають се і Япанці, що до Харбіна можуть дійти тільки по нащадках російської армії і тому то они, після мукденського розуму так давно приготувлюють ся до того страшного атаку. Така повздержність в хвилі побіди, якою відзначають ся Япанці, була чужа європейским вождям. Всі они, не виключаючи великого Наполеона, рузикували, а побіду старали ся вихиснувати до найскрайніших границь. Япанські вожди дбають передовсім про свої зади. Без сумніву, що до тепер Ляоян, Мукден змінили ся вже в твердині першої кляси, але вже з фронтом на північ... Надто Япанці переводять в межичасі на своїх задах оруженє і вправленє нових відділів хунгузів та хінських добровольців. Япанська армія мала вже зрости до кольосальной величини 600.000 людей. В липни ся людська новина має залати останки російського панованя в Манджурії.

Левеніч заняв горби над ріками Сунгарі і Тун. Єго армія складає ся з 31 дивізій і 1400 гармат, що виносить разом з кіннотою і артилерією коло 450.000 людей. Ріжниця в силах не така велика, щоби не можна було з успіхом нести оборони, до якої завсе вистарчає менша скількість війск. Однак Япанці мають за собою дотеперішні побіди, мають знаменитих розвідників і шпигунів, а передовсім мають незмірне число амувіції, якої нагромадили для будучої битви. Япанська артилерія тим страшніша, що нановноє свої шрапнелі та гранати вибуховою субстанцією власного винаходу, «тимозою», як не тільки перевищує всі до тепер звані средства вибуховою силою, але єще до того викликає страшний гук, так що від него люди аж божеволіють і вкінци оставляють по собі густу мракку їдкою, троючою домоу.

Горячий буде липень в Манджурії і правдоподібно буде становити рішаючий вступ до мпрових переговорів...

Н О В И Н К И.

— Календар. Ві второк: руско-кат.: Елисея Методія; римо-кат.: Володислава. — В середу: руско-кат.: Бронима; римо-кат.: Льва II папи. — Вечер «Сокола» в Тернополи відбув ся дня 25. с. м. в салі «Мишанського брацтва» і складав

сама не могла здержати свого власного тягару і подала ся під його напором. Але мої обави не мали найменшої основи в дійсности. Хто їде зівсім повільним ходом, той не мучить ся ніяк такою подорожню — не змучив ся і я, хоч мусів двигати тяжкий плац.

Ми вийшли з висоти яких 140 м. 100 м. виспе кінчила ся границя лісів і ми стрічали тільки хйба скарловатілі корчі. На висоті 1600 м. зустріли ми романтичну кітловину, окружену неботичними верхами, з котрої випливало шість жвавих потоків — то були жерела Пруту. Там низше лучили ся вони разом і спливали часами по під снігові плати в яри. В горі над нами не було вже снігу. Цілу гору покривала тонка трава, із котрої виглядали густо сині цвєти. Ми стали спинати ся ва найвисший шпиль і по півчверта годиннім ході стояли ми на верху Говерлі, овіяні острым гірським вітром. Якжеж горді почували ми себе тепер! І як малозначний видав ся нам той гірський великан, на котрого верху станули ми тепер без обави! І зівсім не було нам страшно, коли ми гляділи на перебуту пропаєстисту дорогу.

Вид, який розкрив ся перед нами, не дасть ся прямо описати. Хто того не бачив, не зможе собі навіть уявити його. Звісна річ що Говерля — то найвисший верх у тій частині Кар-

пат — проте вона виносить ся понад усі гори. В погідні дни видко з неї на 30 миль довкруги. Перед нами Галичина із Станиславом, Коломиєю та Сятиним, Угорщина із Сиготом, Семигород, а навіть здалеки синє Буковина; у проміннях сонця блестять три більші ріки: Прут, Черемош і обі Тиси. Ціле пасмо Чорногорське від Говерлі аж до Піп-Івана (2026 т.) і Гутін-Томнатка (2018 т.) із угорськими велитами Петросом (2022 м.) і Мунчело (2002 м.) видно зівсім докладно. Особливо притягає нас угорський бік, де гори більше обривисті, дики і виспі. Із якоюсь сумовитою та суворою таємничістю глядять на нас такі кольоси як: Фархауд (1961), угорський Піп-Іван (1940 м.) а в сивій далі з групи Роднянських Альп: Інеул (2280) та Верфу Петрос (2305). Галицький бік лагідніший та яснійший хоч із ширшим овидом. Конеська полонина, Кукул, Явірник, Близниця (1883), Добочанка (1757) і вкінци Хомяк творять прегарну панораму, котра має в собі щось із тої непероздержної свободи колашнів Гудулів. Так і тягнуть тії осяяні сонцем верхи чоловіка до себе і нам стає мимохить жаль, що у нас нема крил, щоби ми могли як той орел, що ген-ген важить ся в воздуху, полинути до тих верхів... Дивне диво! Галицький бік — соняшний бік, угорський — чорний як ніч; невжеж у Галичині більше сонця?..

Мені прийшли на гадку невідрадні відносини угорських Руснаків...

На жаль ми мусіли скоро (бо вже по двох годинах) оцускати верх Говерлі, бо ото задимили ся дикі угорські велитні і стало повівати морозним вітром — се наближала ся злива. І справді незабаром упав дощ, сніг і град разом. По збочах гори дійшли ми довгою чарівною полониною до угорського схоронища, а звідси пропаєстистою дорогою по нетрях та страшних глиняних болотах (то була найтяжша часть дороги) добили ся вкінци до вигідної дороги, що вела до Земіру. Ту сіли ми на поїзд і находили ся ще того самого вечера з поворотом у Ворохті.

Переночувавши, відвідали ми ще гарний шпиль Ребровач (1200 м.) напроти стрімкої лісної Магури і відїхали о другій годині до Львова, несучи з собою тугу за тими чудовими нашими горами, за тими розлогими зеленими полонинами. Протягом чотирох днів зійшли ми о коло 70 км., віділи багато нового сьвіта, пережили багато вражінє і понесемо певно з собою в життє незатерті спомини тих милих хоч тяжких перебутих трудів у гостинних горах.

Львів, 22. червня 1905.

ся з трьох точок оркестри 55. п. п. і сімох точок рухових. Ученики „Сокола“, числом 15, в білих сорочках, чорних штанах, з сивими поясами переробили три образи. При перших двох було лице звернене до публіки, при третім образі звертались вправляючи в чотири сторони. — В звичайних білих сорочках з довгими рукавами, в довгих, чорних штанах виступало 14 молодих челядників. Так само як хлопці вправляли они зі свобідними руками і виконали три образи вложені в 12 чотиротактових рухів в чотири сторони. Музика грала за скоро, що видно було особливо в другім образі при півоборотах і в третім образі при кляканю. За скорий ритм робить вільні вправи все неурядними. Рухи рук обох тих перших відділів були до себе подібні. Повинні були сильніше від себе різнити ся. Опісля виступило 14 членів „Сокола“ в чоботах з холявами, синих штанах, вишиваних сорочках і червоних поясах та дало 4 образи по 5 чотиротактових рухів топірцями. Топірці цілком деревляні мали широкі келеси, а топорища около півтретя пяди довжини. Були то отже сокири а не топірці гуцульські в знаній формі. Визнаємо мотиви: 1) підношене сокири, 2) вививане сокирою, 3) розмах до удару, 4) удар. Склад рухів в третім образі був дещо вимушений і виглядав за штучно. — Відтак 9 руховиків устало в одну мить дручок і прямовисно до него поруча. Вишав, виваг, звис колінний крижівник на дручку лучили ся з розкращкою, ножицями і переверотом на поручках. Пять розмахів творило одну цілість — при послідній вправі 8 розмахів. — Двадцять Соколок в темно-синих одягах з ясно-синім поясом вправляли обручами що обведені були синьо-білими стяжками і умасні блаватом. Вже при вправах на вечері у Львові можна було переконатись, що маєє приладів цвітами відбирає ім легкість в вигляді. І тут обручі не були круглі, лише стали ся зубаті — не виглядали легкі, лише потяжкі. В укладі рухів вибрані були лише розмахи обома руками. Наколиб були прийшли ще махи обручем одною рукою, дотикане обручем землі та сильніші зігнення туловища, булиб вправи не виглядали нудно. Коли при всіх попередних вправах був провідник, повинна була і зачати вправи провідниця. При вправах провідників не потребує грати музика, бо провідник показує лише кілька тактів, а вели музика зачинає для тих кілька тактів якусь мелодию і нагле єю перериває, так се разить лише ухо. — На двох триметрових драбинках збудовало 12 Соколик чотири вежі. Сесі будівлі булиб виглядали гарнійше, еслиб були лише 10 мужа а так драбини були на свою довготу за густо обсажені. Найгарнійші були послідні дві. Полудрабки драбин зробив столяр за грубі і длатого прилади сї не представляли ся складно. Гарний вигляд приладу підносить все красу вправ.

Виконане вправ випало в цілости добре. На поручах корчили вправді вправляючи ноги особливо при ножицях горбили плечі і голову, але всі інші точки порядку виконали бездоганно. Рівночасність і рівність рухів при вільних вправах зраджували велику вправу. Ніякий відділ нігде не змілив ся, хіба музика при вправах хлопців не перестала на час і викликала мале непорозуміння. Вихід і відхід був все виконаний з математичною докладністю і козацким завзятем. Уставлене і спрятане приладів ішло лі скавкою. При слідуючих виступах здадо би ся урізномородити спосіб розставлення ся, щоби не зачинати єго все від двох стовпів по боках сцени, котрі опісля розбігають ся в бік в шахівницю. На кінець прийшов живий образ, представляючий вісім хвиль з ігрищ олімпійських. Колиб було чорне а не ясне тло і колиб одяги були трикотові, був би образ вишав далеко гарнійше. Публіка оплескувала з запалом всі точки. Найбільше подобали ся вправи топірцями. Друг начальник Дигдалевич, що задає собі в Тернополи около вправ рухових тільки труду, нехай не гніває ся за мої уваги, як се нераз діє ся, бо впливають они з широого бажаня, щоби гарне було все гарнійше. — *Львівський відпоручник.*

— В рудненській лісі коло реставрації було вчера весело і гамірно, якніколи. Се прогульковці із Львова приїхали в числі поверх 300 осіб, налюбовались свіжим воздухом і забавили ся разом на відрі буйної природи здалека від задухи великого міста. Між прогульковцями переважала молодіж, а між молодіжню — злишно і згадувати — найкрасше презентував ся стрійний і вродливий дівочий пол. Богата програма забав, уложених комітетом з рамени «Кружка укр. дівчат» мала за скупю часу, аби єї можна було в цілости виконати. Хто не хотів брати участі в грі в обручі, круглі, пилку і т. д. йшов оглядати чудову околицю. Немало інтересу будили перегони на віддалі 300 кроків з чотирма гарями нагородами, з яких дві а між ними найвиша, припили в участі п. Кл. Гутковскому. По томболі почали ся смерком при музиці танці, до яких стануло поверх 80 пар, а штучні огні закінчили прогульковий фестин. Вдоволена із умученя публіка всідала до залізничі, якою їзда, мимоходом кажучи, з причини натовпу одиноко не належала до приважности. Для 300 осіб міг

був заряд залізничі спромочи ся на окремих поїзд, а не напихати і так вже переповненого халатовцями поїзду з Кракова.

— В справі неіспитованих суплентів середних шкіл, які служать довші літа, відбула ся оводі нарада в Тов-і учителів васних шкіл. В дискусії заберали голос многі бесідники і предкладали ріжні проєкти що до забезпєння їм будучности. Між иншим проєктовано, аби тих суплентів, що доси служать поверх 20 літ, увільнити від складаня учительского іспиту, а тих, що мають 10 літ служб, увільнити в д домовой письменної праці. Вкінци передано справу до рішення виділови товариства.

— Нова польська гімназія у Львові. Львів дістане по вакаціях VII гімназію, яку мають назвати ім. Міцкевича; она буде містити ся в новім будинку при ул. Сокола. Спершу будуть низні 4 класи, а з кождим роком прибавати ме по одній класі.

— Спиростованє. Кореспонденційне бюро заперече подану польскою прасою вістку про утворєне в Кракові філії краєвої ради шкільної на західну Галичину.

— Хліборобські страйки на Буковині проявили ся в послідних днях в Чункові і Василеві. За посередництвом кіцманьского старости, який сам приїздив до Чункова, прийшло до згоди між селянами а дворами. Денну плату при угоді підвищено з 60 сот. на 1 К, а зменшено число днів відроблюваних за винайм поля в дворі.

— Поклик до Станиславівщини і околиці. Одержемо до поміщеня отсей поклик: По довгих літах тяжкими змаганями і заходами наших послів добилисьмо що вже раз до того, що з початком року шкільного 1905/6 буде отворена руска гімназія в Станиславові. Як денде, так і тут маємо надїятись, що в передодні отворєня тої гімназії ріжні наші вороги будуть намагатись відвертати учеників від сєї гімназії, щоби фреквенция бодай зразу була в ній невелика, а відтак муть горлати, що Русини підносять раз у раз крики о засновуванє нових руских гімназій, а нема для кого. Чи вступний іспит до сєї гімназії відбуде ся вже перед вакаціями, чи аж по вакаціях, зависить се від того, чи буде іменована окрема комісія краєвою Радою шкільною, а ся обставина буде оголошена нами в «Руслані» і «Ділі». Ми із сего боку постарємося всіма силами о те, щоби хлопці прийті до І. класи, знайшли відповідне поміщенє і опіку — як лише мож, найдешевше. Задля того розширять ся обі бурси, т. є. бурсу філії Тов. педагогічного і «Бурсу селянську», а як буде конче потреба, то постарємося єще о отворєне нової бурси т. є. «Бурси Шкільної Помочи». Щоб ми могли все те як слід перевести, то годить ся нам знати вже заздалегідь, скільки менше більше учеників може бути. Тому звертаємо ся отсим з прошенєм до тямущих наших патриотів цілого станиславівского округа, а іменно: Тисьмениці, Товмача, Солотвини, Надвірної, Делятина, Галича, Бурштина, Калуша, Єзуполя, Отняї, Лисця, Богородчан, Моластирск і инших, щоби в своїх округах постарались о те, щоби як найбільше число талановитих, пильних і добре підготовлєних учеників зголосилось до вступного іспиту в рускій гімназії в Станиславові. Тому просимо дати нам знати найдалше по день 5. липня с. р. на адресу «Філії Руского Тов-а педагогічного в Станиславові», скільки менше більше учеників удасть ся з поодиноких округів вислати до станиславівской гімназії. — *Виділови.*

— Смерть з «катапульки». Ученик II. кл. IV. гімназії у Львові, 13-літній Жигмонт Ілечко, син залізничого кондуктора, стріляв в суботу на ул. Каспра Бочковского з т. зв. гумової «катапульки». На улиці грало ся кількоро дітей, з яких одно 6 літнього Сіканивича поціливі Ілечко кусником залєза в чоло. Ранений хлопчик упав без пам'яті і помер по 12 годинах. Причиною смерти було імовірно пукненє черепа. Малого убійника переслухано в поліції і не арештовано єго задля неповнолітности. Він звиняв ся в поліції тим, що не бачив дітей на улиці.

— Подяка. Найсердечнійшу подяку складаємо отсим Вив. Пані Качинській за щирий дар двох великих кошів гарних цвітів на фестин. — *Виділ тов-а „Руска Захоронка“ у Львові.*

— З залізничі. «Газета Львівська» оголошує розписанє оферт на продаж старих, неужиточних матеріялів залізних шляхів в літах 1905 до 1907. Оферти, зладженє на приписаних формулярах належить вносити до ц. к. дирекції залізничі державних у Львові, зглядно до дирекції поданої в згаданім оголошеню найвізнійше до 6. липня с. р. до 12. години в полудне. Ближші услівя сєї продажі подані суть в «Газеті Львівській» з дня 26. червня с. р. можна о них також довідати ся в відділі III. ц. к. дирекції залізничі державних у Львові і одержати там приписаний формуляр на оферт.

Конкурс. В урядовій «Газеті Львівській» розписано конкурс на посаду лікара залізничого в Загір'ю з речинцем вношеня подань до 10. липня 1905.

— Конкурс. Товариство Шкільної Помочи і Бурси св. Володимира в Самборі розписує отсим конкурсе на принятє з новим шкільним роком 1905/6 50 учеників шкіл народних і середних. В разі зголошеня і принятя більшой кількості учеників низших клас гімназійальних отворить ся осібний на них відділ. Трийцять місць обсадить ся за доплатою 2 К місячно, одноразове вписове 1 К і достарченєм харчу в натураліях після виказу прийнятого і ухвалєного Виділом. Двацять місць признаєсь до принятя за оплатою місячною 20 К, одноразове вписове за аужитє інвентаря. Поданя і зголошеня належить вносити до Виділу Бурси св. Володимира на руки о. М. Ортиньского, катехита ц. к. семінарії учит. в Самборі до 15. серпня 1905. До письменних зголошенєв належить долучити марку і докладну адресу. Услівя принятя: 1) Бездоганні обичаї і добра пильність. 2) Ствердженій через закладового лікара добрий стан здоровля. 3) Декларация родичів (опікунів), що додержать услівин. 4) Заосмотрєне ученика в ліжку, постіль, біле, убране і книжки шкільні. Ученики одержать: Приміщенє, світло, харч, надзір педагогічний, а в разі потреби за додатковим винагородженєм поміч в науці. Ученики крім здорового приміщеня мають до аужитку обширний город і уряджену гімнастику. *Вид. Виділу Шкільної Помочи і Бурси ім. Володимира в Самборі 15. червня 1905.*

Всячина.

— В Петербурзі пріють. Дня 20. с. м. о 7. год. рано було в Петербурзі + 23° Ц. Се була найвисша температура о тій порі в цілій Европі. До + 22° Ц. було тоді в Палєрмо, Атенях і Москві. В Англії вносила температура + 14° Ц, а у Львові + 19° Ц.

Посмертні оповістки.

— Филип Людевич, емерит. управитель народної школи, упокоїв ся в Ярославі в 68. році житя. В. с. п.!

Телеграми

з дня 26. червня.

Відень. Сєсія державної ради потреває до 8. липня.

Царгород. Австро-угорска амбасада доручила Порті ноту, підписану шістьма амбасадорами з жаданєм відповіди на ноту з дня 8. мая в справі реформи фінансів в Македонії.

Вашингтон. Бюро Райтера доносить, що в Вашингтоні уважають за неімовірне, аби між Росією а Япанією прийшло до завішеня оружя перед зїздом відпоручників, який має відбути ся в другій половині серпня.

Відень. З Берліна доносять, що в політичних кругах вже кружляють вісти про оружне поладнанє спору з Францією о Марокко, однак спір скінчить ся імовірно скликанєм міжнародної конференції.

Спис виграних

фантової лєотерії «Сокола» у Львові з тягненя дня 3. мая 1905, яких по нинішній день не відобрано.

(Конець).

- 10042 [744] настільник (5 К); 10043 [745] фартушок (6 К); 10044 [746] образ-вимовий краєвид (2 К); 10045 [747] образ-бойко (2 К); 10046 [748] образ-гуцулка (2 К); 10047 [749] вахляр (5 К); 10048 [750] виш. кавка на стіл (7 К); 10049 [751] образок на деревлянім кружку (60 с); 10050 [752] попільничка (30 с); 10667 [229] виш. краватка (1 К); 10669 [231] краватка (1 К); 11411 [413] хустка до носа (30 с); 11414 [416] хустка до носа (30 с); 11415 [417] флякон (1 К); 11417 [419] валок (40 с); 11418 [420] товчок до мяса (40 с); 11420 [422] палєта (60 с); 11791 [353] гачкована вставка (2 К); 11792 [354] гачк. вставка (2 К); 11796 [358] подушка на шпильки (1 К); 11797 [359] таріль на компот (2 К); 11798 [360] попільничка (1 К); 11800 [362] фігурка з кошиком на сїрники (1 К); 12043 [195] серия видівок (60 с); 12044 [196] ноти «Народній марш» (1 К); 12045, 12047, 12048, 12049, 12050 [197, 199, 200, 201, 202] хустки до носа (по 30 с); 12181 [213] гафт. плюшева подушка (6 К); 12186 [218] подушка на голки (1 К); 12188 [220] суконний песик (40 с); 12189 [221] виш. дамска блюзка (6 К); 12268 [390] тека на газети (2 К); 12271 [143] виш. переписний листок (30 с); 12272 [144] гафт. настільник (3 К); 12274 [146] виш. бинда (2 К); 12277 [149] касетка з 3 записниками (1 К); 12279 [151] по-

душка на шпильки (1 К); 12695 [627] виш. нашітник (3 К); 12696 [628] льорнетка в торбинці (6 К); 12698 [630] образ Пилиховського (1 К); 12699 [631] бомба на пиво (2 К); 12834 [336] виш. настільник (2 К); 12836 [338] виш. краватка (1 К); 12838 [340] рамки на фотографію (60 с); 12840 [342] фракова хусточка (2 К); 13191 [453] гафт. настільник (2 К); 13192 [454] чарка на масло (2 К); 13193 [455] сільничка (60 с); 13194 [456] крайка (2 К); 13196 [458] підручник (3 К); 13197 [459] подушочка на шпильки (60 с); 13198 [460] касетка (50 с); 13311 [112] притискач до паперу (50 с); 13312 [113] виш. нашітник (2 К); 13313 [114] тека на газети (1 К); 13314 [115] підлямник (2 К); 13315 [116] акварел. образ (3 К); 13316 [117] гафт. тека на листи (3 К); 13317 [118] виш. тека на газети (3 К); 13318 [119] тека на серветки (3 К); 13319 [120] виш. переписний листок (30 с); 13320 [121] виш. переписний листок (30 с); 13494 [54] кошик на нитки (40 с); 13496 [56] фігурка Матері Божої (1 К); 13497 [57] фігурка ангела (1 К); 13500 [59] коробка на сірники (60 с); 13883 [595] пулярес (60 с); 13889 [601] флякон (1 К); 13897 [739] кошичок на білети (2 К); 13899 [741] образ (2 К); 13989 [161] нашітник (1 К); 13990 [162] касетка на хусточки (2 К); 14637 [609] кн. «Мої листи» (1 К); 14681 [253] різьблений вилець (1 К); 14914 [466] крайка (2 К); 14915 [467] ноти (1 К); 14916 [468] ноти (1 К); 15182 [484] фігурка (1 К); 15183 [485] пошльничка (60 с); 15184 [486] виш. настільник (4 К); 15561 [14] каламар (2 К); 15591 [473] фляконик (1 К).

В «Списі виграних» в 131. ч. «Руслана» належить справити в 45. стрічці з долини, що льос ч. 6710 [532] виграв тарабан вартості 1:20 К; в 10. і дальших стрічках з долини замість: 9012 має бути 9112, 9013 м. б. 9113, 9014 м. б. 9114, 9015 м. б. 9115, 9017 м. б. 9117, 9018 м. б. 9118; в 2. шпальті в 5. стрічці з гори має бути 9788 замість 9786.

До одержання виграної належить предложити оригінальний льос і долучити в значках поштову оплату. Виграні, яких не відбере ся по день 15. вересня 1905, стають власністю товариства.

У Львові, дня 23 червня 1905.
Старшина Тов-а Гімн. «Сокіл».

Colosseum

в пасажи Германів
при ул. Соняшній у Львові.
від 16. до 1. липня 1905.

Нова сензаційна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлено. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером, Що п'ятниці High-Life представлено. Білети вчасніше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. З купленим білетом на фотелі, ложі і рядні крісла можна їхати даром на представлено омнібусами Кольосою, які ждуть коло Віденської Каварні.

Стация постова телегр. і залізн.
Unterthemenau.

Річний оборот поверх 3.000 вагонів.

Унтертеменауска фабрика виробів з глини ІВАНА КНЯЗЯ ЛІХТЕНШТАЙНА

в Unterthemenau bei Lundenburg, поручає: гарні глини кафлеві великого рода і витривалости на хіднян, двірці, стайні, подвірці і т. п., дальше плити мозаїкові в тисячах десенів від найпростішого до найбогатшого виконання (річка продукція 15 мільонів плит) для церков, шкіл, фабрик і т. д., подвійно поливані каміні рури, комики, ремізові рури, поливані цегли (сухопрасовані з найвищою витривалостю для пальових будівель, мокро прасовані для будови каналів), плити до викидання стін і фасад, блискучі плити, дахівня всякого рода, натуральної краси і поливані у всіх барвах, рури до дренаваня, кафлі до печей. Ілюстровані цінники даром і оплатно. Число робітників 700.

Ч. В. 56.908.

Розписане оферт.

Краввий Виділ Королівства Галичини і Володимирії разом з Великим Княжеством Краківским наміряє іменем і на рахунок концесіонарія нормально-пляхової залізниці льокальної Тарнів-Щуцін роздати будову тої залізниці в дорозі загального переторгу на підставі письмених оферт за ричалтовою винагородою.

Речинець вношеня оферт до дня 15. липня 1905. години 11-тої перед полуднем, час міський.

Близші постанови містять ся в оголошеню «Газети Львівської»

У Львові дня 21. червня 1905.

Краввий маршалок:

Станислав Бадені, в. р.

Член кравового Виділу:

Др. Станислав Домбски й, в. р.

Уже вийшли слідуючі композиції на фортепян

* ЛЮБОЩІ *

українські вальці ціна 1 К 50 с.

* * І-ший Народний Марш * *

ціна 1 К.

Написав Ярославенко.

Можна дістати по книгарнях. — Головний склад Українська Накладня Львів, Вроновска С.

(2—16)

Книгарня Наукового Товариства ім. Шевченка

у Львові (ул. Театральна ч. 1) повідомляє, що має на складі отсі новини: II том «Історії України-Руси» Грушівського, II вид. брош. 7:50 К, опр. в полотно 8:90 К, опр. в півшкірок 10 К, Лепкого «В горах» гарно оправні по 2 К, «За красою», альманах в честь Кобилянської, брош. 3 К, опр. 4 К. — При замовленю оправлених книжок просимо подавати, якої краски має бути оправа.

Читайте!

Читайте!

Повне видане Творів ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

* коштує лише 2 корони!

Товариство «Просьвіти» бажаючи, щоби в кожній руській хаті находили ся Твори Тараса Шевченка, видано сими днями найдешевший збірник сих творів п. з. «ПОЕЗІЯ Т. ШЕВЧЕНКА». Книжка, оправлена в полотно з золоченими витискама, може бути найгарнішою окрасою руських хат. Папір веліновий, формат на взір європейських клясиків, сторін 698.

При замовленю 10 прим. даємо 10% опушту. Висилає ся тільки за надісланем 2 кор. 30 сот. на адресу: КАНЦЕЛЯРІЯ «ПРОСЬВІТИ» у ЛЬВОВІ (Ринок ч. 10.).

Мумки і паперці **СОКІЛ** можна набувати в «Сокильській Базарі» у Львові і у всіх торгівлях вкраю.

Розклад залізничних поїздів від 1. мая 1905. (Час середно-європейський).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець):	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець):
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:15	до Іцкан, Яс, Потутор, Керезмезе, Чорткова
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломию 1/5—30% вкл. в нед. і свята), Керезмезе	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Гусятинна.
7:30	з Рави руської, Сокаля	7:30	до Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:55	до Яворова
7:29	з Лавочного, Пешту, Борислава, Калуша	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги,
7:50	з Рави руської, Сокаля	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Освєнцима
8:05	з Станиславова, Жидачева	9:00	до Самбора, Хирова, Івонича, Н. Санча,
8:15	з Самбора, М. Ляборча, Сянока, Хирова	10:55	до Іцкан, Калуша, Потутор
8:18	з Яворова	9:20	до Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Делятина, Заліщик
8:50	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	11:10	до Белзця, Сокаля, Любачева
11:45	з Ярослава, Стрия, Борислава	2:00	посп. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятинна
10:35	з Рашева, Лавочного, Калуша, Любачева	2:40	посп. Іцкан, Потутор, Калуша, Чорткова, Керезмезе
11:05	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	2:50	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги
11:55	з Підволочиск, Гусятинна, Копичинець, Козови	2:55	до Лавочного, Дрогобича, Калуша
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча	4:10	до Рашева, Любачева, Хирова.
1:40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кіп	4:20	до Самбора, Хирова, Сянока
11:50	з Самбора, Ясла, Сянока, Івонича	5:58	до Яворова
2:30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грималова, Гусятинна, Копичинець, Козови	5:50	до Коломиї, Жидачева, Керезмезе (1/5—30%)
3:45	з Стрия, Тухлі (12/5—30%), Скольного (1/5—30%)	6:25	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги,
4:32	з Яворова	6:25	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
5:01	з Сокаля, Белзця, Любачева	7:30	до Рави руської
5:25	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Освєнцима	9:00	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
5:45	з Іцкан, Жидачева, Калуша, Новоселці	10:05	до Перемишля (1/5—30% вкл.), Хирова, Івонича
8:40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	10:40	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
9:10	з Іцкан, Чорткова, Потутор, Керезмезе	10:55	до Самбора, Хирова, Закопаного
9:50	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	11:00	до Кракова, Відня, Вроцлава, Варшави
9:20	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	11:05	до Підволочиск
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Івана п. пустого, Гусятинна	11:10	Івана п., Скали, Гусятинна, Потутор
10:50	з Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава,	11:10	до Стрия, Дрогобича, Борислава
12:20	посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	12:45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги
2:31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги на дворець «Підзамче»	2:51	посп. до Іцкан, Керезмезе (від 1/5—30%), Калуша
7:00	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	4:15	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берліна, Праги,
2:15	посп. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Потутор, Івана п. пустого, Скали, Гусятинна, Грималова		з двірця «Підзамче»
5:15	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Івана п., Скали, Гусятинна	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Гусятинна
		11:15	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Потутор
		2:13	посп. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Гусятинна
		9:21	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Брухович від 14/5 вкл. 10/9 6:50, 7:50 рано, 9:55 передполуд. (тільки в неділі і римо-кат. свята), 1:46 попол. (тільки в неділі і р.кат. свята); 3:05, 4:16, 5:00 попол., 7:41, 8:55 вечером.
з Янова 8:18 рано, 1:15, попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.), 4:32 попол., 8:45 вечером (від 14/5 до 10/9 вкл.) і 9:25 вечером (від 14/5 до 10/9 тільки що неділі і свята).
зі Ширця 10:10 вечер (від 1/6 до 10/9 вкл. в неділі і свята).
з Любіня 10:10 вечером (від 14/5 до 10/9 вкл. що неділі і свята).

Відходять з головного двірця:

до Брухович (від 14/5 до 10/9 вкл. 5:50 рано, 8:30 рано (тільки що неділі і свята р.кат.); 12:30 попол. (тільки що неділі і свята р.кат.), 2:10, 3:20 попол. 6:10, 7:30 і 7:55 веч.)
до Рави руської 11:15 в ночи кожної неділі.
до Янова 6:55 рано, 9:15 передпол. (від 1/5 до 30/9 вкл.) 1:35 попол. (від 14/5 до 10/9 вкл. в неділі і свята), 3:08 попол. (від 14/5 до 30/9 вкл.) і 5:58 пополудни, до Ширця 1:35 попол. (від 1/6 до 10/9 вкл. в неділі і свята).
до Любіня вкл. 2:15 попол. (14/5 до 10/9 вкл. в нед. і свят.)

ЗАМІТКА: Час середно-європейський рижнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мин. часу львівського. — Нічні години від 6. вечер до 5:59 рано об'єднано рамками. — Звичайні білети їзди як і всякі інші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати в містовім бюрі ц. к. держ. залізниць, Пасаж Гавсманна ч. 9.